

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

ARGVMENTVM.

Coram Rege lupus misera mendacia Sulpi
 Construit, innumeris in simulatq; malis.
 Istud adhuc hodie multis scelus extat in aulis,
 Trudat Et hic illum de statione sua.

Cum ceteri quiescerent,
 Et facta iam silentia
 Per regis essent atria,
 Suam lupus sententiam
 Mox explicabat talibus:
 Rex o benigne, Rex bone,
 Inter feras fortissime,
 Te quaeso per potentiam,
 Per iura, perq; gratiam:
 Questus meos ut iudias.
 Supremate necessitas,
 Et tangit infelicitas,
 Qua me, meosq; prae grauat.

I.
 Accusatio
 Isengrinij.
 Captat be-
 neuolentiã
 à persona
 Regis, a mi-
 seria sue-
 rum.

II. *Perversus ille Reinike,
Iste omnium nequissimus,
Mihi, meisq; filiis
Inurias tot intulit
Paritq; tot molestias:
Quot ore non percenseant
Ut conticescam cetera,*

III. *Is nuper uxorem meam
In adulte- Perminxit, Et nil amplius
rio depre- Viroque cernat lumine.
hensum Et constituta cum dies
Reiniken Dignum foret per iudicem,
significat. Ut estimaret optimo
Hanc iure controuersiam:
Vocatus in ius noluit
Parere c. ram per fiduse
Munita sed Velocius
Castella c. iudens obserat.
Probare possum plurimis
Id omne testimonis.*

*Nec ora si decem forent,
Comp'lectar hac incommoda,
Quae multa quam breuissima
Confecit ille tempore.*

*Quin totius si conferam
Chartas librosq; Gallia,
Patentis Et Germania,
Tamen nec omnes exequar,
Dolos ve scribam Reinikes.
Me probr. a vexant coniugis,
Anguniq; dilectissima,
In multa quae non perferam.
Sic dicit. Et finem facit.*

Post

Tibicines excellere,
 Omnesq; possis bestias.
 Et prater ista singula
 Si forte concupiueris
 Sacros Sacerdos ordines,
 De Vesperarum canticis,
 Sacroq; mystæ symbolo:
 Præcepta tradam singula.

Hac pollicetur omnia:

Vulpem tamen non exuens,
 Miserrimum lepusculum
 Mactare dextra nititur.

Tunc ipse velox aduolo,

Novosq; cantus audio:
 Ambo silebunt ocyus,
 Eratq; prima lectio
 Vel omnium breuissima.
 Sed cum laterem clanculum,
 Nec illico interrumpere
 Vulpecula negotium:

Vi protinus lepusculum
 Aggressus audax Reinike
 Morsu cruentat impior:
 Et dente collum vulnerat.

In hisce calamitatibus

Sinon amico supplici
 Opem tulissem maiori
 Misellus hic lepusculus
 In frustra mille, Reinikes
 Discerptus esset dentibus.
 Adhuc in ore saucij,
 Lethale vulnus cernitis.

Signum
 manifestū.

B 6

Qua

Quapropter Augustissime
 Rex, Principesq; splendidi,
 Concludit *Nid. imna* vindicabitis
 cum adhor *Insipientis* Reimkes:
 tatione vl- *Nihil* valebit amplius
 tionis. *Et* vestrā nil auctoritas
 Mouebit illos subditos.
 Post verba demum talia
 Dicebat *I*sengrinius,
 Superstes iste Reimke
 Si vixerit diutius:
 Nobis profecto singulis
 Pericla mille construet.
 Quae e mea sententia,
 Nihil foret consultius,
 Quam mersus atro funere
 Si morte vitam solueret.

QVINQVE EX HOC SE-
 cundo capite obseruari
 debent.

Primò, quòd auari & potentes in aulis
 Principum, prout lupus hinc facit, qua-
 dam inuidia inflammati frequenter causas
 excogitent, quibus in proximum, qui inferio-
 ris conditionis est, magnū concitent odium,
 & ipsi sic digniora, quae aliis inuidēt officia,
 consequantur. Diuitiae enim Principū non
 ad feruientes, aut benè meritos, sed assenta-
 tione plurimū valentes videntur pertinere.
 Secundò, quòd in aulis Principum quā
 plurimi

plurimi degant Palatini, qui non modò soli dominari volunt, & omnino primas penes Principem partes obtinere contendunt, sed & multorum debitam mercedem & beneficium impedire, sibi que in bonorum perniciem per fas & nefas omnia vendicare: & prope modum ipsum Principem eiusque Rempublicam spoliare, exhaurire & expilare summopere student. Præcipuè autem eruditione excellentes, & virtutibus illustres persequuntur, timentq; ne tales illis palmam, aut principis fauorem præripiant. Nec ex re & dignitate sua esse putant aliquos in curia illa degere, qui opibus antecellant.

Tertiò, inuidus, maleuolus & contumeliosus homo quo inimico plus noceat & suæ iniuriosæ voluntati satisfaciat, existimationem proprii nominis & honoris amittere nõ erubescit. sed quo certiore iudic. fidem faciat, odio incitatus tum quæ sibi, tum quæ suis dedecori sunt, inaniter effutit. Sicut & hoc loco lupus, quò facilius querimoniis in vulpem effusis credatur, certiore que calumniæ fidem mereantur, propriam vxorem coram iudice dehonestare, suamq; infamiam detegere non extimescit.

Quartò, duplex genus assentatorum in aulis inuenitur, quorum alterum infirmius, vt si Parasitus gratia valens, calumniis alium insectatur, & in discrimen vocare studet. Alterum genus est potetiorum, qui cum aliquem aula extrudere conantur, ilicet omnes quasi

Ingenio celebres non amat aula viros.

Inuidia sæculi nõ inuenere tyranni

Matus tormentum.

Nec te laudaris, nec te culpaue ris ipse.

Hoc faciunt stulti, quos gloria vexat inanis.

Duplex assentatorum genus.

18 DE ASTVT. VVLP.

facto agmine in eum impetum faciunt. Idem hic contingit, quò lupi querela regi acceptior fiat, pariter canis, felis, & lepus in lupi gratiã de vulpecula conqueruntur, eamq; afflictam extinguere conantur.

Quintò, notatur hic etiam adulteriũ quod Vulpes cum vxore lupi commiserat. Id inter magnates iam ad eò vulgare est, vt omnes ferè cum honestam aliquam matronam cõpulerunt, aut virginem vitiarunt id laudi sibi ducendum existiment: iccirco lenociniis amorum illicitorum turpissimis liberrimè exagitantur. Vnde quidam non inelegãter inquit,

*Hic stultus est & desipit,
Quicumq; credit coniugi,
Vt osculetur alterum,
Et casta noctem dormiat
In proximi cubilibus.
Talis fides per horridum
Est instituta Demonem.*

CAPVT III.

ARGVMENTVM.

*Iniustam Vulpis causam Greuincius orat,
Huic etenim patria stirpe propinquus erat.
Se tamen euinci & etat accusator acerbus.
Et renouat Vulpis facta priora lupus.*

Grimhart
qui & Greuincius
dicitur.

AMicus inde Reinikes
Verbis tonat Greuincius
Oransq; causam perditam

Impis.